Den skjulte historien om vers førti - nummer trettitre

Esekiel nummer fjorten

Jeff Pippenger
2026-10-27

I Første Mosebok kapittel fire og fem stilles Kains ættetavle i kontrast til Sets ættetavle.

Den gode Lamek og den onde Lamek

De to slektslinjene representerer motsetningen mellom de fortapte og de frelste, og noen av etterkommerne i de to slektslinjene representerer parallelle «etterkommersymboler» for slektslinjene som står i motsetning til hverandre. Kain representerer en gruppe mennesker som ikke føler noen anger over synden, og som bare sørger over sin egen tilstand.

> Og han sa: Hva har du gjort? Røsten av din brors blod roper til meg fra jorden. Og nå er du forbannet, bannlyst fra jorden, som har åpnet sin munn for å ta imot din brors blod fra din hånd; når du dyrker jorden, skal den heretter ikke gi deg sin kraft; en flyktning og en omstreifer skal du være på jorden. Og Kain sa til Herren: Min straff er større enn jeg kan bære. Se, du har i dag drevet meg bort fra jordens overflate; og for ditt ansikt skal jeg være skjult; og jeg skal være en flyktning og en omstreifer på jorden; og det skal skje at enhver som finner meg, skal slå meg i hjel. Og Herren sa til ham: Derfor skal enhver som slår Kain i hjel, rammes av sjufoldig hevn. Og Herren satte et merke på Kain, for at ingen som fant ham, skulle drepe ham. Og Kain gikk bort fra Herrens nærvær og bodde i landet Nod, øst for Eden. 1. Mosebok 4:10–16.

Kain representerer en gruppe ubotferdige som bare er opptatt av sin egen sørgelige tilstand, som de har påført seg selv ved å nekte å søke å gjøre det gode.

> Men til Kain og hans offer så han ikke med velvilje. Og Kain ble meget vred, og ansiktet hans formørket seg. Og Herren sa til Kain: Hvorfor er du vred? Og hvorfor har ansiktet ditt formørket seg? Dersom du gjør det som er godt, skal du da ikke bli godtatt? Og dersom du ikke gjør det som er godt, ligger synden ved døren. Og til deg skal hans attrå stå, og du skal råde over ham. 1. Mosebok 4:5–7.

Seks døder – tre alfaer og tre omegaer

I de siste artiklene identifiserte vi Enok som et symbol på den første engelen, Lamek som et symbol på den andre engelen, Metusjalah som midnattsropet og Noah som den tredje engelen. Lamek av Sets slektslinje døde da han var sju hundre og syttisju år gammel, fem år før vannflommen, da Metusjalah døde. Lameks død ble fem år senere etterfulgt av Metusjalahs død, og deres dødsfall er derfor forbilder på Esekiels hustrus død, som halvannet år senere (1,5) ble etterfulgt av døden til Jerusalem, Lammets hustru.

> Og jeg, Johannes, så den hellige by, det nye Jerusalem, stige ned fra himmelen, fra Gud, gjort i stand som en brud smykket for sin brudgom. Åpenbaringen 21:2.

Alfadødsfallene til Esekiels hustru og Lamek, som er forbundet med omegadødsfallene til Jerusalem og Metusjalah, var forbilder på Johannes Palaiologos' død, som fem år senere ble fulgt av Konstantin den ellevtes død på Konstantinopels murer. Lameks linje angir fem år, med en syvdagersperiode med dyrevandring til slutt. Østromerrikets linje representerer fem år, og dessuten en fireårsperiode innenfor den samlede perioden på fem år. Esekiels linje representerer både to år og ett og et halvt år (1,5). Esekiels linje, der Babylon ødelegger Jerusalem, samsvarer med den andre ødeleggelsen av Jerusalem, som ble utført av Roma fra år 66 til år 70. Den romerske linjen for Jerusalems ødeleggelse gir både en fireårsperiode og en periode på tre og et halvt år. Hver av disse fire symbolske linjene frembrakte ikke én, men to symbolske perioder innenfor sitt profetiske vitnesbyrd.

Lamek, Johannes Palaiologos og Esekiels hustru representerer alfa-veimerket for en tidsperiode som ender med en omega-død. To av de tre linjene representerer en beleiring som ender med at deres respektive motstykker dør. Den tredje ender med at dyrene går inn i arken. Omega-motstykket stiller vannflommen på Noahs tid på linje med ødeleggelsen av Jerusalem og ødeleggelsen av Konstantinopels murer. Alle de tre omega-symbolene representerer nådetidens avslutning ved den nært forestående søndagsloven.

Selvfølgelig var det ingen beleiring i vitnesbyrdet om Noahs ark, men det må ha vært en rampe som gjorde det mulig å komme inn i arken. Dersom lasterampen betraktes som et forbilde på en beleiringsrampe, peker alle de tre vitnesbyrdene om døden på en beleiring. I den romerske linjen for Jerusalems ødeleggelse fra år 66 til år 70 var det en beleiring ledet av Cestius i år 66 og en ny beleiring ledet av Titus i år 70.

Fire år

De fire årene som avsluttes med beleiringen av Konstantinopel i 1453, representerer den andre fireårsperioden i den islamske profetien om «fem måneder» i Åpenbaringen 9. Den første fireårsperioden i profetien om «fem måneder» strakte seg fra 1333 til 1337 under beleiringen av Nikomedia. Denne beleiringen representerte også avslutningen på trettiåtte år regnet fra 27. juli 1299. To ødeleggelser av Jerusalem, én ødeleggelse av Konstantinopel, syndfloden og beleiringen av Nikomedia er fem vitner om felttoget ved Panium fra 200 f.Kr. til 198 f.Kr., som ville være et sjette vitne, og det finnes flere andre.

De to ødeleggelsene av Jerusalem kan lett stilles opp parallelt, «linje på linje». Syndfloden og Østromerrikets linje stilles opp parallelt på grunnlag av de felles alfa- og omegadødsfallene. Panium-felttoget stilles spesifikt opp parallelt med Esekiels linje fra 587 f.Kr., ettersom begge beleiringsperiodene representerer to år. Panium er representert i vers femten i Daniel elleve, som kommer før vers seksten, som representerer den nært forestående søndagsloven, slik også ødeleggelsene av Jerusalem i 586 f.Kr. og 70 e.Kr. gjorde. Toårsperioden for slaget ved Panium og beleiringen av Sidon fører hver av disse linjene inn i den skjulte historien i Daniel elleve, vers førti.

Et tegn

Det første profetiske veimerket i beleiringene ved begge ødeleggelsene av Jerusalem representerer et tegn; Cestius i år 66 og Esekiels hustrus død var begge alfategn. Lamek er også det første veimerket, og på grunnlag av to vitners vitnesbyrd er Lamek derfor også et tegn. Hans alder på 777 år representerer tegnet på den seirende menighet, som består av tre elementer: en profet, en prest og en konge.

> Jeg gav dem også mine sabbater som et tegn mellom meg og dem, for at de skulle vite at jeg er Herren som helliger dem. Esekiel 20:12.

300 år

Enok, som var den sjuende fra Adam i Sets slektslinje, vandret med Gud i 300 år og ble tatt opp til himmelen. «300» er et symbol på de tre hundre pionerplansjene fra 1843, de tilsvarende tre hundre millerittpredikantene og også Gideons hær på tre hundre mann. Enok, millerittpredikantene og Gideons tre hundre representerer de hundre og førtifire tusen. Samson tok 300 rever og bandt dem sammen parvis, og identifiserte dermed 150 og et symbol som er bundet sammen og til sammen utgjør tre hundre.

> Og Samson gikk av sted og fanget tre hundre rever, tok fakler, vendte revene hale mot hale og satte en fakkel mellom hvert par haler. Og da han hadde tent faklene, slapp han revene løs i filistrenes stående korn og brente opp både kornstakkene og det stående kornet, sammen med vingårdene og oliventrærne. Dommerne 15:4, 5.

De to femmånedersprofetiene om islam i Åpenbaringens niende kapittel identifiserer «ild» og «haler» som kjennetegn ved islam.

> Og slik så jeg hestene i synet og dem som satt på dem: De hadde ildrøde, hyasintblå og svovelgule brynjer; og hestenes hoder var som løvehoder, og ut av munnene deres kom det ild og røyk og svovel. Ved disse tre ble tredjedelen av menneskene drept, ved ilden og røyken og svovelet som kom ut av munnene deres. For deres makt er i munnen og i halene deres; for halene deres var som slanger og hadde hoder, og med dem gjør de skade. Åpenbaringen 9:17–19.

Islams makt ligger både i deres munner og i deres haler.

> Og de hadde haler som skorpioner, og det var brodder i halene deres; og de hadde makt til å skade menneskene i fem måneder. Og de hadde en konge over seg, avgrunnens engel, som på hebraisk heter Abaddon, men på gresk har navnet Apollyon. Åpenbaringen 9:10, 11.

Islams makt til å pine og drepe ligger både i deres munner og i deres haler, som utgår fra deres munner og haler.

> Derfor skal Herren på én dag hogge av Israel både hode og hale, palmegren og siv. Den eldste og høyt aktede er hodet; og profeten som lærer løgn, er halen. For dette folkets ledere fører det vill, og de som ledes av dem, går til grunne. Jesaja 9:14–16.

Islam og Israel er profetisk forbundet, ettersom begge er Abrahams barn, og i hver av linjene er «hodet» «den gamle og ærverdige» og «halen» «profeten som lærer løgn». For islam er Mohammed den gamle profeten som lærte løgn. Koranen representerer løgnene som motiverer islams gresshopper, og den gamle og ærverdige er deres politiske lederskap. Islam ledes av statskunst (munn), som motiveres av Koranens løgner (hale). Samsons tre hundre rever ble delt inn i to grupper på fem måneder som skal pine og drepe ved hjelp av ilden, røyken og svovelen.

Ild, røyk og svovel

Ild, røyk og svovel bærer de tre englenes profetiske kjennetegn. Det første og det siste er former for ild. Roten til ordet «svovel» betegner et guddommelig lysglimt. Ild er et symbol på et budskap; røyken er virkningen av budskapet, og svovelet kjennetegner et religiøst budskap. Alle tre er forfalskninger av det sanne budskapet fra de tre englene i Åpenbaringen 14. Brystplaten av jern fremstilles som ild, hyasint og svovel. Den er en forfalskning av yppersteprestens brystplate. Yppersteprestens brystplate representerer de hundre og førtifire tusen som tolv menneskelige edelsteiner som er forent med Guddommen, representert ved Urim og Tummim. Oldtidens hyasint hadde en mørk blåsvart eller dunkel purpurfarge. Hyasinten i islams brystplate svarer til røyken som strømmer ut av islams munner (stat) og haler (kirke).

At Enok ble tatt opp til himmelen etter 300 års vandring med Gud, knytter tallet 300 til den første engelens budskap, som kom i 1798. Dette budskapet fra den første engelen fikk kraft den 11. august 1840 ved oppfyllelsen av profetien om fem måneder i Åpenbaringen 9. De to femmånedersperiodene i kapitlet er knyttet sammen linje på linje. Det ble først nylig erkjent at de fem månedene i vers fem og vers ti er to atskilte perioder på hundre og femti år. Da denne sannheten ble erkjent, bandt Samson revene sammen i hundre og femti revepar.

I den profetiske historien om Samson (som betyr «solen») ble solen hyllet i mørke av «røyken» som kom opp av avgrunnen da nøkkelen ble representert ved slaget ved Ninive. Millerittene identifiserte med rette formørkelsen av solen ved røyken fra den islamske avgrunnen som tildekkingen av Kristi evangelium, som er representert ved solen (Samson). Det finnes flere andre forbindelser mellom Samsons vitnesbyrd og islam i Åpenbaringen kapittel ni til elleve.

Tallet tre kommer til syne i fortellingen om Samson gjennom de tre dagene bryllupsgjestene hadde på seg til å løse gåten. Samson har kontakt med tre kvinner: sin kone fra Timna, den prostituerte og Dalila. Herrens Ånd kommer over Samson tre ganger: i møtet med løven, i Asjkalon og i Lehi. Samson gir Dalila tre falske svar før han forteller sannheten. Tallet tre representerer guddommen, så vel som den falske guddommen som består av dragen, dyret og den falske profeten, og dessuten den seirende kirkens tredelte sammensetning.

Tretti er prestens tall, og det var tretti følgesvenner som ble ført til Samsons bryllupsfest. Deretter inngikk Samson et veddemål der han lovet gjestene tretti linkjortler og tretti klesdrakter dersom de kunne løse gåten. Da gåten hans ble røpet ved svik, drepte Samson tretti menn fra Asjkalon for å gjøre opp veddemålet. Tallet tretti er en profetisk tiende av 300, og i samsvar med at Enok vandret med Gud i tre hundre år, er de tre hundre revene som Samson fanget og bandt sammen til hundre og femti par, forbundet med de to profetiene om fem måneder i Åpenbaringen 9, som er knyttet

sammen ved hjelp av metoden linje på linje. Tre hundre er en profetisk tiende av tre tusen, og tre tusen representerer en rest, enten en rettferdig rest, representert ved dem som ble omvendt på pinsedagen, eller en urettferdig rest, representert ved dem som ble drept av levittene under opprøret omkring gullkalven.

Opprøret med gullkalven og de omvendte på pinsedagen sammenfaller begge profetisk ved den nært forestående søndagsloven. En rest representerer en rest av Guds paktsfolk og en rest av dem som står utenfor Guds paktsfolks fold. Den første omtalen av tre tusen i Samsons vitnesbyrd gjelder jødene som tok Samson til fange for å blidgjøre filisterne, og den andre gjelder filisterne. Dommen begynner med Guds hus og går deretter videre til arbeiderne i den ellevte time, som fremdeles er i Babylon. Samsons vitnesbyrd underbygger både tallet tre tusen som symbol på en rest og rekkefølgen i domsprosessen. Enok vandret med Gud i tre hundre år og representerer dermed den rest av Guds paktsfolk som ikke smaker døden. Denne resten er de hundre og førtifire tusen som i kapittel sju i Åpenbaringen stilles i kontrast til den store skaren.

Tienden av 300 er 30, som er symbolet på en prest, og videre representerer tallet tre, som tienden av tretti, guddommen så vel som den falske guddommen som består av dragen, dyret og den falske profeten. Tre representerer også tredelingen av den seirende menighet, som er representert ved kong David, som begynte å regjere da han var tretti år gammel, presten Josef, som begynte sin tjeneste da han var tretti år gammel, og profeten og presten Esekiel, som begynte sin tjuetoårige tjeneste i det trettiende året av den syttende jubelårssyklusen. Som prest ville han være tretti år gammel.

Hver av de tre symbolske enhetene som fremstilles som profet, prest og konge, mottar Guds segl – den sjuende dags sabbat – ved veimerket som innleder beleiringen. To vitnesbyrd om død, sammen med det sekundære vitnesbyrdet om Jerusalems ødeleggelse i år 66, gir tre vitnesbyrd om at beleiringens veimerke er et «tegn».

Overgangens veimerke

Når beleiringen begynner, blir Guds tredelte seirende menighet beseglet, slik den symboliseres av Lamek. Esekiels hustrus død viser at det tidligere paktsfolket blir fullstendig forbigått ved nøyaktig det samme veimerket. Dette veimerket markerer overgangen fra Laodikea til Filadelfia, noe som også fremstilles som at den stridende menighet går over til å bli den seirende menighet og dermed blir den åttende menigheten, som er av de sju. Dette veimerket i den tredje engelens millerittiske historie, som strakte seg fra 22. oktober 1844 til opprøret i 1863, representerte tidsperioden i 1856 da både James og Ellen White begynte å betegne bevegelsen som laodikeisk. I 1856 gikk den filadelfiske millerittbevegelsen over til å bli den laodikeiske millerittbevegelsen. Sju år senere tok den laodikeiske millerittbevegelsen slutt, da bevegelsen ble til den laodikeiske Syvendedags Adventistkirken.

Det veimerket har også sitt forbilde i år 313, da menigheten i Smyrna opphørte og menigheten i Pergamon begynte. Samlet sett samsvarer overgangen i 1856 fra det rettferdige Filadelfia til det urettferdige Laodikea med overgangen fra det rettferdige Smyrna til det urettferdige Pergamon i 313, og overgangspunktet identifiserer også veimerket som et tegn. Beleiringen begynner med et

tegn, slik flere vitner bekrefter. Når den tredje engelens bevegelse, som består av de hundre og førtifire tusen, blir beseglet ved Lameks død, blir de beseglet og fullkomment forent idet de løftes opp som et banner, for det første veimerket i beleiringens profetiske struktur er et tegn.

Johannes Palaiologos' død angir veimerket for islam, da Østromerriket tvinges til å underkaste seg islam. Beleiringen og ødeleggelsen av Jerusalem utgjør to vitner om Babylon og Roma. Esekiels periode på halvannet år representerer laodikeerne som nektet å se og høre advarselsbudskapet om at de skulle bli ført i fangenskap hos kongen i nord. Cestius' tegn representerer filadelfierne som unnslipper kongen i nord. Disse to tegnene gjelder det interne profetiske budskapet, slik også Lameks 777 gjør. Linje på linje føres den ene klassen i fangenskap under beleiringen, mens den andre klassen unnslipper kongen i nords hånd.

Johannes Palaiologos' død representerer det ytre profetiske budskapet ved å identifisere islams rolle ved veimerket der de som representeres av Lamek, blir beseglet. De som unnslipper, og de som blir tatt til fange under beleiringen og ødeleggelsen av Jerusalem, understreker at det er ved alfaveimerket i beleiringens profetiske periode at karakteren åpenbares. Disse to klassene representeres av de to Lamek-skikkelsene. Den ene klassen gir Nashville en advarsel, mens den andre klassen nekter.

> Og Herren sa til ham: Derfor skal hver den som dreper Kain, rammes av syvfold hevn. Og Herren satte et merke på Kain, for at ingen som fant ham, skulle drepe ham. 1. Mosebok 4:15.

Opprørets merke

Kain mottok sitt opprørsmerke. Hans opprørsmerke ble forstått som en advarsel til menneskeheten om at den som drepte Kain, ville bli rammet av Guds syvfoldige dom. I én forstand kan merket forstås som at Gud sørget for å beskytte Kain, men profetisk sett svarer det til opprørets advarselsmerke i Bibelens siste bok. Dyrets merke i omegaboken Åpenbaringen hadde sitt forbilde i Kains opprørsmerke i alfaboken Første Mosebok. Advarselen som ligger i Kains merke, er at enhver som legger for dagen den samme karakteren som Kain, også vil bli forkastet og dømt av Gud. Merket på Kain svarer til dyrets merke, og advarselen understreker budet om ikke å etterligne Kains opprør ved å myrde sin bror, noe som i Åpenbaringen fremstilles som dyrets bilde. Å etterligne Kains handling er å danne et bilde av Kain. Kain ble ilagt en syvfoldig fullbyrdende dom, og i sjette slektsledd etter Kain fastslo Lamek at han hadde gjentatt sin fars synd, men at hans dom ville bli syv ganger sytti.

> Og Lamek sa til sine hustruer Ada og Silla: Hør min røst; dere Lameks hustruer, lytt til min tale! For jeg har drept en mann for et sår han ga meg, og en ung mann for en skade han påførte meg. Om Kain skal hevnes syvfold, skal sannelig Lamek hevnes syv og sytti ganger. 1. Mosebok 4:23, 24.

Det foregående verset inneholder det første av bare tre tilfeller der tall i Guds ord uttrykkes ved multiplikasjon. Det siste er som det første.

> Da kom Peter til ham og sa: Herre, hvor ofte skal min bror synde mot meg og jeg tilgi ham? Så mange som sju ganger? Jesus sa til ham: Jeg sier deg: Ikke sju ganger, men sytti ganger sju.

Matteus 18:21, 22.

Sytti ganger syv er fire hundre og nitti, og i den hellige historien finnes det tre perioder på fire hundre og nitti år, som hver representerer en prøvetid. Det er angitt fire hundre og nitti år for helligdommen, for kongene og for hæren. Perioden for kongene begynte med salvingen av Saul i 1097 f.Kr. og varte frem til Nebukadnesars første beleiring, da Daniel ble ført i fangenskap i 607 f.Kr.

De fire hundre og nitti årene med prøvetid som var tilmålt helligdommen, begynte med innvielsen av Salomos tempel i 1006 f.Kr. og varte frem til innvielsen av det ettereksilske tempelet i 516 f.Kr. For hæren strakte de fire hundre og nitti årene seg fra 457 f.Kr. til 34 e.Kr.

Spennet fra Kains syvfoldige advarende domsbudskap og merke til Lameks sytti ganger syv representerer en symbolsk prøvetid på fire hundre og nitti år. Opprøret som Kains merke representerer, fremstilles som stadig tiltagende, i samsvar med Guds motiv for å sende syndfloden.

> Og Gud så at menneskenes ondskap var stor på jorden, og at alle tanker og planer i deres hjerter bare var onde hele tiden. Og Herren angret at han hadde skapt mennesket på jorden, og det smertet ham i hjertet. Og Herren sa: Jeg vil utslette mennesket som jeg har skapt, fra jordens overflate; både mennesker og dyr og kryp og himmelens fugler; for jeg angrer at jeg har skapt dem. 1. Mosebok 6:5–7.

Lamek i Kains sjette slektsledd fremstilles som en tydelig kjennetegnet klasse av opprørere i motsetning til Lamek i Sets slektslinje. Begge Lamekenes vitnesbyrd angir en avslutning på nådetiden: det ene gjennom uttrykket 490 og det andre gjennom hans død. Begge inneholder tallsymbolikk som er direkte knyttet til den seirende menighetens tredelte sammensetning. Lamek i Kains slektslinje svarer til de tre 490-årsperiodene for kongene, helligdommen og hæren, og Lamek i Sets slektslinje rommer syvtallets segl for profeten, presten og kongen. Lamek i Sets slektslinje er den andre av de tre englene i Åpenbaringen kapittel fjorten, og Lamek i Kains slektslinje er den tredje engelen som fremsetter advarselen om dyret, dets bilde, merket og dets navns tall. Åpenbaringen kapittel fjorten, vers 9/11, identifiserer dem som mottar Kains forbannelse.

> Og den tredje engelen fulgte etter dem og sa med høy røst: Om noen tilber dyret og dets bilde og tar imot dets merke på pannen eller på hånden, skal han drikke av Guds vredes vin, som er skjenket ublandet i hans harmes beger; og han skal pines med ild og svovel i de hellige englenes nærvær og i Lammets nærvær. Og røyken av deres pine stiger opp i all evighet; og de har ingen hvile dag eller natt, de som tilber dyret og dets bilde, og enhver som tar imot merket med dets navn. Åpenbaringen 14:9–11.

Åpenbaringen 15:2 viser hvem Sets Lamek er et bilde på:

> Og jeg så noe som lignet et glasshav blandet med ild, og dem som hadde seiret over dyret og over dets bilde og over dets merke og over dets navns tall, stå på glasshavet med Guds harper. Åpenbaringen 15:2.

Sets Lamek markerer den lukkede døren ved sin død. Kains Lamek markerer den lukkede døren etter fire hundre og nitti års nådetid. Kains merke skulle betraktes som en advarsel mot en karakter som oppviste tre grunnleggende profetiske kjennetegn. Han nektet å ta del i tilbedelsen av Gud i samsvar med Guds anvisninger; han viste et misunnelsesfylt raseri og myrdet sin yngre bror, og for det tredje nektet han å omvende seg.

Kain hadde brutt de ti buds første tavle, som angir menneskenes forhold til Gud, mens den andre tavlen angir menneskenes forhold til hverandre. Hans opprørsmerke viste at han var lovløs og ubotferdig. Kain og Lamek markerer den tredje engelens lukkede dør ved den nært forestående søndagsloven. Enok, Metusjalah, Lamek og Noah representerer historien som begynner med den første engelens ankomst, representert ved Enok, etterfulgt av Lameks ankomst som den andre engelen og Metusjalahs ankomst som midnattsropet som gir kraft til Lameks budskap som den andre engelen; deretter markerer Noah som den tredje engelen den lukkede døren ved syndfloden.

Lamek døde fem år før syndfloden, og dette angir tidspunktet fem symbolske år før døren lukkes ved den nært forestående søndagsloven. Det er ved Lameks død i en alder av 777 år at beseglingen av den seirende menighet fullføres. Deretter, syv dager før døren til arken ble lukket på overnaturlig vis, begynte dyrene å gå inn i arken.

Dagen da Metusjalah døde, var den første av disse syv dagene. Den siste advarselen før døren ble lukket, var det todelte budskapet som ble formidlet gjennom en fremvisning av dyr, ledsaget av oppfyllelsen av en profeti som hadde lydt gjennom hele livet til den eldste mannen som noensinne har dødd. Denne profetien lå i navnet Metusjalah, som betyr «når han dør, skal det komme».

Menneskehetens siste advarselsbudskap må med profetisk nødvendighet være et todelt budskap, slik det fremstilles gjennom de sju dagene med dyrevandring som begynte med Metusjalahs død, i oppfyllelse av Henoks profeti som ble forkynt gjennom sønnens navn. De sju dagene med dyrevandring identifiserer det todelte budskapet i Metusjalahs død og de vandrende dyrene som den tredje engelens beseglingsbudskap. Jesus illustrerer alltid slutten ved hjelp av begynnelsen, og i Åpenbaringen slutter den andre røsten i vers 4 seg til den tredje engelen i Åpenbaringen 18, slik midnattsropet sluttet seg til den andre engelens budskap. Det siste advarselsbudskapet fremstilles alltid som et internt og et eksternt budskap, slik det kommer til uttrykk i det profetiske forholdet mellom menighetene og seglene i Åpenbaringsboken. Det siste advarselsbudskapet i Daniel 11 er budskapet fra nord og øst. Metusjalah og de vandrende dyrene var det todelte siste advarselsbudskapet på Noahs tid.

Lameks død, med merket 777, sammenfaller med beleiringens begynnelse, da Esekiels hustru døde. Det er der de trofaste, representert ved Sets slektslinje, blir beseglet, og det er også der de som er representert ved Kains slektslinje, mottar merket. Enok var den syvende fra Adam, og han representerer alfaveimerket i en periode som ender med at både den siste og den første generasjonen er representert ved tallet åtte. Begge Lamek-skikkelsene angir nådetidens avslutning, og Lameks død representerer en lukket nådedør ved beleiringens begynnelse.

Enok var den profetiske historiens alfa, og han må av profetisk nødvendighet identifisere en omega i den profetiske historien. Denne omegaen er representert ved de åtte sjelene som gikk fra den

gamle verden til den nye verden uten å smake døden. Enok og de åtte sjelene så ikke døden før de kom til den nye jord. Den gamle verden tok slutt i løpet av de syv dagene med dyrevandring, og den nye verden begynte med syv dager uten regn. Deretter, fra og med den 17. dagen, var det ikke annet enn regn i fem måneder, inntil Gud holdt regnet tilbake ved slutten av de fem månedene, på den syttende dagen.

Fem måneder

I Åpenbaringen kapittel ni finnes det to vitner om fem måneder, og kapitlet inneholder tre atskilte tidsprofetier. Den første perioden på fem måneder er angitt i vers fem; den andre perioden på fem måneder står i vers ti, og de tre hundre og nittien årene og femten dagene er angitt i vers femten. Vers 5, 10 og 15 identifiserer tidsprofetien om islam med to vitner om fem måneder ved begynnelsen av den profetiske perioden. Både vers 5 og vers 10 angir en periode på fem måneder, slik at vers fem og vers ti, linje på linje, til sammen blir femten. Den første perioden på fem måneder er altså 15, og de tre hundre og nittien årene og femten dagene er angitt i vers 15. Rekkefølgen og strukturen i vers 5, 10 og 15 identifiserer to femtentall, og i de to første versene, som til sammen blir femten, finnes det to tidsprofetier på hundre og femti år.

Vers femten angir tidsprofetien om tre hundre og nittien år og femten dager. Kristus har vevd femten inn i tre vers, og ved å bruke den profetiske tiden som er angitt i nettopp disse versene, skilte Han ut tallet 15, som fremkommer ved å legge sammen vers fem og ti, for å skape en fordobling av femten når det sammenstilles med vers femten. Deretter avsluttet Kristus alle de tre innbyrdes forbundne profetiene med femten dager.

Nøkkelen til kapitlet er slaget ved Ninive i 627, etterfulgt fem år senere, i 632, av Mohammeds død, som innleder den første profetien om fem måneder. Ti år etter Mohammeds død ble Persias hærer tilintetgjort, i samsvar med Mohammeds forutsigelse om at de to maktene Persia og Roma begge ville bli beseiret. Åpenbaringen 9 begynner derfor med en historisk tidslinje som tar utgangspunkt i slaget ved Ninive mellom Persia og Roma. Fem år senere dør så Mohammed, og dermed begynner de hundre og femti årene i vers 5. Ti år senere blir Persia beseiret i slaget ved Nahavand i 642. Innen islam ble slaget ved Nahavand kalt «seirenes seier». De første femten årene i Åpenbaringen 9 utgjør en periode på fem år etterfulgt av ti år. Den siste tidsprofetien utløp 11. august 1840. Ti dager før hendelsen offentliggjorde Josiah Litch sin oppdaterte forutsigelse om opphøret av det osmanske overherredømmet. Islams siste femten dager i Åpenbaringen kapittel 9 deles gjennom Josiah Litchs arbeid inn i fem dager etterfulgt av ti dager, for Jesus illustrerer alltid slutten ved hjelp av begynnelsen.

Vi vil fortsette med dette i neste artikkel.